

Jagttagelse af den i Anordningen § 64 foreskrevne Fremgangsmaade og navnlig ved Tilfaldelse af Landvæsencommissionen forgjæves har forsøgt at tilvejebringe. Forlig imellem de Stridende, har Landvæsencommissionen, under fornødent Hensyn til, at Fordring paa Vandets Afledning i Almindelighed bør have Fortrin for Fordring paa Afbenyttelse, ved sin Kjendelse at afgjøre, om det tilsigtede Anlæg medfører saa store landoeconomiske Fordele, at det bør nyde Fremme, uanset den Skade, derved forvoldes. Kjendelsen kan appelleres, og gaaer den endelige Kjendelse ud paa, at Anlægget ikke bør nyde Fremme, har Sagen dermed sit Forblivende.

I modsat Fald fremmes Sagens Afgjørelse efter følgende Regler:

1. Forsaavidt de imod Anlægget reiste Indsigelser grunde sig paa de i Anordningens § 59, 2 og 3, nævnte Hensyn, har Landvæsencommissionen ved sin Kjendelse at afgjøre Forholdet imellem alle Paagjældende om Benyttelsens Omfang og den mulige Stadeserstatning, samt at fastsætte, i hvilket Forhold og efter hvilke Regler Vandet kan afbenyttes af alle de Grundeiere, hvis Jorder grændse til Vandløbet, og som ønske deraf at drage Fordeel. (Sfr. Anordn. 29de Juli 1846 § 66).

2. Forsaavidt de imod Anlægget reiste Indsigelser ere begrundede ved en af anden Mand erhvervet særlig Ret til Vandets Afbenyttelse, men det dog af Landvæsencommissionen skjønnes, at der enten i Almindelighed, eller dog til visse Tider af Aaret er en større Overflødighed af Vand, end der udkræves til den Berettigedes fulde Retshnydelse, skal Commissionen ved Anbringelse af de fornødne Mærker for Vandstandens Høide paa hensigtsmæssige Steder, naar Strømmene holdes behørigt oprensede, bestemme Grændsen for den

Berettigedes Afgang til Vandets Benyttelse saaledes, at han kan nyde sin Ret uden at berøve Andre Rettighed til i Landbrugets Interesse at benytte det Vand, han ikke selv har Krav paa efter den ham tilkommende særlige Rets Omfang; alt under Jagttagelse af de i Anordningen 29de Juli 1846 § 16 om Flodemaal anordnede Regler.

3. Forsaavidt de for Anlægget tilstedeværende Hindringer reise sig fra nogen af de i Lov af 16de Marts 1851 betegnede Værker eller Indretninger, forsøges de hævde paa den i Loven nærmere foreskrevne Maade, idet bemeldte Lovs Forrifter ogsaa skulle være gjældende i det Diemed at fremme Vandets Afbenyttelse, dog saaledes, at Ingen kan tvinges til at deeltage i Beføstningen, men de, der vægre sig derved, ere da ogsaa uberettigede til Deeltagelse i den erhvervede Ret til Vandets Afbenyttelse.

4. Skjøndt Retten til Afbenyttelsen af et Vandløb nærmest tilkommer de til Vandløbet stødende Lodsieiere, skulle dog Andre og navnlig Saadanne, som deeltage i Vandløbets Regulering og Vedligeholdelse, kunne gives Afgang til Benyttelsen af Vandet, naar dette er tilstede i saa stor Overflødighed, at derved ingen Formindelse skeer i de Tilgrændsendes og andre særligt Berettigedes fulde Retshnydelse. Landvæsencommissionen har i Tilfælde, at der reises Indsigelse imod en saadan Benyttelse, at afgjøre, om den kan tilstedes, og i bekræftende Fald at fastsætte, efter hvilke Regler, og i hvilket Omfang Benyttelsen kan skee, samt at betegne dette ved Anbringelse af hensigtsmæssige Mærker for Vandstandens Høide. De opstaaende Spørgsmaal om de fornødne Til- og Aflobsgrøfter afgjøres overeensstemmende med Anordn. 29. Juli 1846 § 67.

vedtoges eenstemmigt med 78 Stemmer.